

ara !!

barcelona, 19 de març del 1936

òrgan de les joventuts d'esquerra ESTAT CATALA
portantveu de les joventuts nacionalistes de catalunya

Ordre, Serenitat,
Disciplina...

I els enemics endavant!

any I - núm. 7

redacció i administració: ronda de sant pere, 70, pral.

preu, 20 cèntims

EDITORIAL

EL PUNY ENLAIRE

La premsa il·lustrada de Madrid ha reportat aquests dies testimonis indiscutibles de la grandiositat dels actes esquerrans que ha presenciats la capital de la República. Entre les fotografies que han passat pels nostres ulls, una particularment ha atret la nostra atenció. Fou presa durant l'acte de la Monumental madrilenya. Hi apareix, darrera la vídua del màrtir Sirval, el president de la Generalitat. Lluís Companys correspon a la demostració d'afecte que se li tributa en aparèixer a la llotja presidencial amb la salutació proletària: el puny clos, enlaire.

sovint han ingressat al partit molt temps després de la seva fundació? Certament que no; però com que alguns segueixen prenent-ho, subratllem i celebrem el puny enlaire del president Companys, que amb aquest gest oportú i la seva autoritat indiscutible sembla que hagi de posar punt a la xerrameca pertorbadora d'alguns que encara no s'han adonat del que és i significa el partit on militen.

Precisament el que enganya als qui ens serveixen un Macià a la deriva des de l'Assemblea de Sant Andreu a la Conferència d'Esquerres és que Macià fou el cap de la nova organització sense deixar d'ésser-ho d'"Estat Català". Si el cap visible d'Esquerra Republicana hagués pogut ésser un altre polític i Macià hagués seguit essent, com ho fou, el cap d'"Estat Català" dins Esquerra Republicana ho haurien entès des del primer dia.

Macià sabia bé quins compromisos acceptava en entrar amb les seves Joventuts d'"Estat Català" a formar part d'Esquerra Republicana. Sabia bé que no les fonia dins la nova organització. Les següent dirigint i a ningú se li acudí mentre Macià visqué reclamar que es convertís en aquella pasta uniforme a la qual en hem referit.

Ah!, però tampoc no pretengué mai Macià que tots els altres militants d'Esquerra Republicana acceptessin l'ideari d'"Estat Català". Era evident que els altres sectors del partit no podien subscriure'l, i Macià no era d'aquests que neguen l'evidència, i a més era lleial als compromisos contraets amb les forces que integraren Esquerra Republicana. En tenia prou amb què tots els militants del partit fossin fidels al programa que havien acceptat.

Havia de desaparèixer Macià per a que sortissin uns militants obtusos a pretendre que el que ell, amb tot i ésser Macià, no havia exigit mai dels sectors del partit que no pertanyien a "Estat Català", pot exigir-se ara a les nostres Joventuts, no sabem en benefici de què ni de qui.

Si ho subratllem, no és per admirar-nos-en. Podrà sorprendre a alguns que el cap d'Esquerra Republicana saludi la multitud amb el gest propi als militants de les organitzacions classistes obreres. A nosaltres, no. Veterà de les lluites proletàries, sempre hem cregut que'l President Lluís Companys anava a l'avançada d'Esquerra Republicana.

Si ho subratllem, és perquè ningú es pugui escandalitzar ja de trobar dins el partit sectors extensos—segurament una majoria—que no comparteixen els escrúpols restrictius que alguns militants s'entesten a pregonar.

Cal avar-se a considerar Esquerra Republicana, no com cada militant particularment la voldria, sinó tal com realment és. O sigui, com una coincidència de forces distintes unides per a la realització d'un programa comú. Als uns, aquest programa pot satisfer-los plenament. D'altres, un cop aconseguit, poden voler superar-lo. L'important és que tots hi siguem lleials mentre el duem a la pràctica, puix que entre tots l'hem elaborat i tots l'hem acceptat lliurement. Unió i acció comú en el que ens acosta; llibertat i comprensió en el que ens separa. Tal fou, i no de renunciament de les pròpies conviccions, la bandera que aixecà Macià en la Conferència d'Esquerres l'any 1931, i aquesta, i no una d'intransigències, fou la que acceptà i manté Esquerra Republicana.

Es per això que acullim amb emoció l'afirmació que suposa el puny alçat del nostre president saludant els proletaris de Madrid. No és un gest impremeditat; ni ningú suposarà que Lluís Companys ignora la seva significació estrictament proletària. És evident que Esquerra Republicana no està definida com ho estan les Joventuts d'"Estat Català"—ja d'abans de la Conferència d'Esquerres—com a organització política classista, proletària. Però també és evident, i el gest de Lluís Companys ho confirma, que caben perfectament dins Esquerra Republicana sense que hagin de renunciar per res al seu ideari.

Podria ésser d'altra manera, si amb aquest ideari, i amb Francesc Macià al front, acudiren a la Conferència d'Esquerres i fundaren, amb les forces afins Esquerra Republicana? Poden discutir-ho militants que

Radiquen aquests militants—generalment, de darrera hora—que és indispensable per a la fortitud del partit fondre les característiques de cada un dels sectors que l'integren i reduir-los a unes de comunes, que serien naturalment les que a ells els plauen més. Voldrien convertir-nos a tots en una mena de pasta uniforme, més agradable al seu paladar que la diversitat i la mútua comprensió que permeté la creació i ha fet la força d'Esquerra Republicana. És rar que elements que sustenten unes semblants concepcions hagin cercat aculliment en un partit que té com a objectiu en tots els ordres les solucions federatives, es un criteri impropri de polític ben dotats, que ens recorda aquell comte-duc d'Olivares que volia reduir tots els pobles peninsulars als usos i costums de Castella. Fracassà el favorit de Felip IV perquè els fets eren més forts que seus propòsits; i els seus imitadors de dins Esquerra Republicana fracassaran perquè pretenen ignorar fets evidents, que constitueixen la pròpia història ben recent i ben gloriosa del nostre partit.

Obliden com i per què nasqué Esquerra Republicana?

Nasqué amb una finalitat ben concreta: la de constituir un bloc revolucionari per a tombar el règim monàrquic, consubstancial amb l'opressió de Catalunya i l'explotació dels proletaris, amb el militarisme, amb la clericalia, i amb la podridura de tot l'engranatge de l'administració pública.

Calia fixar uns punts de coincidència i un programa d'acció. Per a això se celebrà la Conferència d'Esquerres i per això nasqué Esquerra Republicana. Amb un programa comú a tots; però que per a molts era un programa mínim. Vol dir això que les forces que pactaren renunciaven, en el que no s'oposés al pacte, a l'ideari que fins aquell moment havien defensat? Qui pot suposar-ho?

Pot suposar algú que Francesc Macià, que aglutinà aquelles forces amb el seu considerable prestigi, renunciava a l'ideari proclamat poques setmanes abans a l'Assemblea de Sant Andreu, d'on sortí "Estat Català" com a partit polític de classe, pel fet que coincidís en uns punts determinats amb els representants de les altres forces que acudiren a la Conferència d'Esquerres?

A aquests militants retardats—retardats perquè acostumen a ésser dels darrers arribats, i retardats perquè demostren una especial dificultat a entendre com i perquè funciona el partit d'Esquerra Republicana—el puny enlaire del president Companys, si és que l'han observat, ha d'haver-los omplert de sorpresa.

Primer, perquè, hermètics com són, no acostumen a ésser dels més ben disposats a adonar-se que les joves promocions, dins Esquerra Republicana i fora d'ella, arriben a la lluita política precisament amb el puny clos enlaire i duent al cor tot el que aquest gest simbòlic suposa.

I segonament, que sense fer mancament als principis del partit, ni a la lleialtat deguda i exigible a tots els militants, poden ambicionar-se unes solucions socials, nacionals i polítiques molt més enllà del programa mínim que, avui, tots ens havem compromès a servir.

Per un motiu i per l'altre, les Joventuts d'esquerra "Estat Català", saluden, coincidint amb el gest de Lluís Companys, com ell, a tota la massa proletària, amb el puny clos i enlaire!

EL PUNY ENLAIRE...!

El president Companys, saluda el proletariat madrileny. Davant d'ell la vídua del màrtir Sirval.

(De «Crónica», del 8 de març 1936).

EL POBLE ESTÁ ATENT I VIGILANT

Cal recordar-los...!

Tots els militants del nostre partit han de tenir presents els principis bàsics d'Esquerra Republicana. Els reproduïm per tal que tots els tinguem en compte, àdhuc els diputats de nova promoció, i ningú no els ignori ni s'indisciplini al fer declaracions :

EL PARTIT DECLARA INVOLABLE :

EL DRET A LA VIDA AMB PLENA SEGURETAT I DIGNITAT.

EL DRET A LA LLIURE EMISSIO I DIFUSIO DEL PENSAMENT PER LA PARAULA, L'ESCRITURA, EL CINEMA, LA RADIODIFUSIO O QUALSEVOL ALTRE PROCEDIMENT SENSE SUBJECCIO A LA CENSURA PREVIA.

EL DRET A LA LLIURE EXPRESSIO DE LA CONSCIENCIA I EXERCICI DEL CULTE.

EL DRET A L'ENSENYAMENT PRIMARI GRATUIT I OBLIGATORI.

LA LLIBERTAT DE TREBALL I EL DRET DE FRUITS DEL TREBALL.

LA LLIBERTAT DE LOCOMOCIO I ELECCIO DE DOMICILI.

LA INVOLABILITAT DE DOMICILI, DE CORRESPONDENCIA ESCRITA, TELEGRAFICA O DE QUALSEVOL ALTRA CLASSE.

EL DRET DE PETICIO, DE REUNIO, ASSOCIACIO, MANIFESTACIO I VAGA.

LA IGUALTAT DAVANT LA LLEI.

EL DRET DE TOTS ELS HOMES I DONES MAJORS DE VINT ANYS A LA PARTICIPACIO EN EL GOVERN PER SUFRAGI DIRECTE I CAPACITAT D'ESSER ELEGITS.

CONSIDERA INDISPENSABLE PER A LA SOBIRANIA DE LA DEMOCRACIA :

EL REONEIXEMENT DE LA VOLUNTAT POPULAR EN LA FORMA QUE DETERMININ LES LLEIS COM A UNICA FONT DE DRET I ORIGEN EXCLUSIU I LEGITIM DEL PODER.

LA DIVISIO DE PODERS, EN LEGISLATIU, JUDICIAL I EXECUTIU; TOTS ELLS SOBIRANS, INDEPENDENTS EN L'ESFERA DE LES SEVES ATRIBUCIONS I RESPONSABLES SENSE EXCEPCIO.

LA REPUBLICA COM A FORMA DE GOVERN; LES LLEIS FONAMENTALS SOTMESES AL REFERENDUM POPULAR.

LA PLENA AUTONOMIA DELS MUNICIPIS I DE LES COMARQUES, EN L'ADMINISTRACIO DE LLURS INTERESSOS PECULIARS I EN LA GARANTIA I DEFENSA DE LA LLIBERTAT I DE L'ORDRE.

ESTIMANT D'INDISCUTIBLE EVIDENCIA LA PERSONALITAT NACIONAL DE CATALUNYA PER LES CIRCUMSTANCIES HISTORIQVES, GEOGRAFIQVES, ECONOMIQVES I MES ENCARA PER LA VOLUNTAT INDES-

TRUCTIBLE DELS CATALANS, TOT RESERVANT AL POBLE CATALA L'US DE LA FACULTAT AUTO-DETERMINDORA, QUE LI COMPATEIX PER DRET PROPI, CONSIDERA L'ASSEMBLEA NECESSARIA PELS SUPREMS INTERESSOS DE FRATERNITAT UNIVERSAL I PARTICULARMENT PER RAONS D'ORDRE HISTORIC I GEOGRAFIC, LA FEDERACIO DE CATALUNYA AMB ELS ALTRES POBLES IBERICS.

DECLARA QUE UNICAMENT POT ESSER AQUESTA FEDERACIO AMB ELS POBLES IBERICS REGITS DEMOCRATICAMENT, PACTANT DIRECTAMENT AMB ELLS PER MITJA DELS SEUS LEGITIMS REPRESENTANTS UN COP ASSOLIDA LA LLIBERTAT DE CATALUNYA.

ENTEN QUE, ARRIBAT AQUEST CAS, L'ESTAT CATALA HA DE TENIR IMPRESCINDIBLEMENT A CARREC SEU L'ESTRUCTURA I REGIM DE LA VIDA ADMINISTRATIVA, ECONOMICA, POLITICA I SOCIAL CATALANA AMB LES FACULTATS QUE SEGUEIXEN :

MANTENIMENT I GARANTIA DE LA LLIBERTAT I DE L'ORDRE, JUDICI I RESOLUCIO DELS CONFLICTES ENTRE MUNICIPIS I COMARQUES, L'ORGANITZACIO DE LES MILICIES CATALANES SENSE INGERENCIA DEL PODER FEDERAL, EXCEPTE EN CAS DE GUERRA AMB L'ESTRANGER; LEGISLACIO SOCIAL, CIVIL I PENAL, EXCEPTUANT ELS CASOS DE DELICTES ANOMENATS FEDERALS, L'ORGANITZACIO DELS TRIBUNALS, AMB SOBIRANIA PLENA, EXCEPTUANT ELS CASOS QU EAFECTIN A LA CONSTITUCIO DE L'ESTAT FEDERAL; EXECUCIO DE LES SENTENCIES DICTADES PELS TRIBUNALS DE FORA DE CATALUNYA; IMPOST I COBRAMENT DELS TRIBUTS DE TOTA MENA, L'ORGANITZACIO DE L'ENSENYAMENT AMB TOTS ELS SEUS GRAUS; LA PARTICIPACIO EN ELS PODERS FEDERALS.

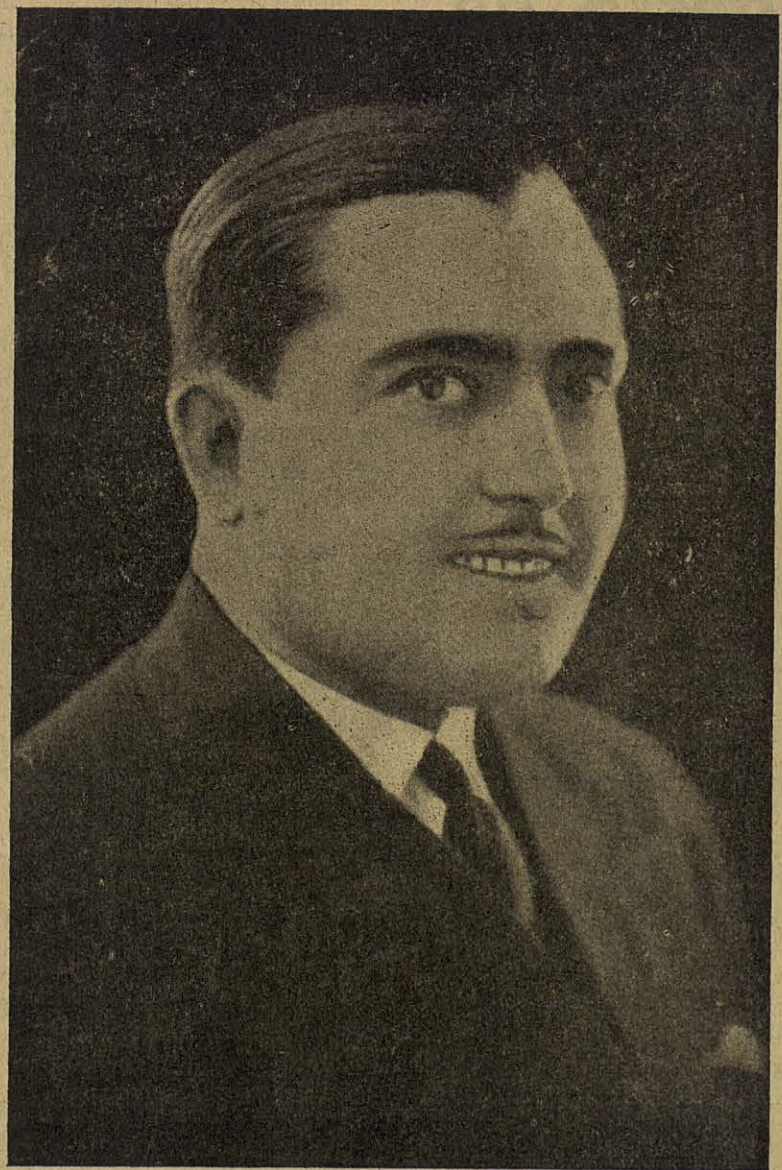
SERA RESPECTADA TOTA MINORIA NO CATALANA ESTABLERTA A CATALUNYA, LA QUAL GAUDIRA DE LA PLENITUD DE DRETS CIVILS I CULTURALS PECULIARS DE L'ESTAT A QUE PERTANYI.

CORRESPONDRA AL POBLE CATALA FIXAR LA SEVA DIVISIO TERRITORIAL, EN L'ORDRE ADMINISTRATIU I JUDICIAL, DELIMITANT LES FACULTATS AMB CRITERI DE MAXIMA LLIBERTAT.

Heus ací dos dels nostres millors militants morts en defensa de Catalunya

GUILLEM RAFART MARCO, CASAT, QUE MORI ALS 29 ANYS, PER LES BALES DE L'EXERCIT ENEMIC. TENIA UN PETIT COMERÇ AL DISTR. IV, I ELS QUE DONAREN MILERS DE PESSETES PER A «LAS TROPAS LEALES» DECLARAREN EL PACTE DE LA FAMA LA SEVA FAMILIA.

JOSEP DUCH, ANTIC MILITANT DE LA NOSTRA ORGANITZACIO, QUE AMB EL SEU CARÀCTER FRANC I OBERT S'HAVIA GUANYAT L'AMISTAT DE TOTS PER A LA SEVA VALENTA I DECIDIDA ACTUACIO.